Partea introductivă:

Dosarul nr. 1-378/2018

S e n t i n ț ă

În numele Legii

20 decembrie 2024 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător – Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești - Oxana Ungureanu,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Ion Bătrîncea,

a examinat în ***ședința de judecată în ședință publică, prin intermediul videoconferinței în procedură generală în limba de stat*** cauza penală de învinuire a lui

Botnaru Petru *****, *născut la *****, originar și domiciliat în satul *****, r-nul* *****

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal (*în redacția Legii din 2002, cu modificările ulterioare*).

La data de 14.11.2018, cauza penală de învinuire a lui Botnaru Petru în baza art. 174 alin. (1) din Codul penal, a fost expediată în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni pentru examinarea conform art.297 CPP.

Conform fișei din 19.11.2018, dosarul a fost repartizat în mod automat-aleatoriu judecătorului Marcel Juganari /f.d.163, vol.1/.

Prin încheierea din 20.12.2019, președintele Judecătoriei Hîncești, Mihail Macar, a dispus redistribuirea aleatorie a dosarului unui alt judecător, în legătură cu promovarea judecătorului la Curtea de Apel Chișinău /f.d.198, vol.1/.

Conform fișei din 30.12.2019, dosarul a fost repartizat repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Victor Olărescu /f.d.199, vol.1/.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu din 20.12.2021, sa dispus redistribuirea aleatorie din procedura judecătorului Victor Olărescu toate dosarele, pe motivul expirării termenului de 5 ani /f.d.209, vol.1/.

Conform fișei din 16.12.2022, dosarul a fost repartizat repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Constantin Crețu /f.d.210, vol.1/.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu din 21.03.2023, sa dispus redistribuirea aleatorie din procedura judecătorului Constantin Crețu dosarele, pe motivul plecării în demisie a judecătorului /f.d.216, vol.1/.

Conform fișei din 30.03.2023, dosarul a fost repartizat repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Victoria Grosu /f.d.217, vol.1/.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu din 16.02.2024, sa dispus redistribuirea aleatorie din procedura judecătorului Victoria Grosu dosarele, pe motivul plecării în concediu de maternitate /f.d.246, vol.1/.

Conform fișei din 20.02.2024, dosarul a fost repartizat repetat în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu /f.d.247, vol.1/.

Cauza sa aflat în proces de examinare de la data de 03 aprilie 2024 pînă la 20 decembrie 2024.

Procedura de citare a fost legal executată:

Procurorul în Procuratura r-nlui Hîncești, Oxana Ungureanu a solicitat ca inculpatul Botnaru Petru să fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de 174 alin. (1) CP, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 85 CP, la pedeapsa aplicată ai adăuga parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.05.2022, și definitiv ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani cu amendă în sumă de 1000 unități convenționale cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Și încasarea de la inculpat în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2 110 lei în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion Bătrăncea sa expus pentru achitarea inculpatului deoarece nu au fost prezentate probe că acesta a săvîrșit infracțiunea.

Partea descriptivă:

În baza actelor din dosar, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

De către organul de urmărire penală Botnaru Petru este învinuit de faptul că, în luna octombrie 2015, aproximativ la ora 23:00, Botnaru Petru avînd intenția întreținerii unui raport sexual cu o persoană ce nu a împlinit vîrsta de 16 ani, în timp ce se afla cu minora *****, a.n. *****, într-o construcție nefinisată de pe teritoriul fostei brigăzi de tractoare din satul *****, r-nul *****, cunoscînd cu certitudine despre faptul că *****, a.n. *****, nu a împlinit vîrsta de ***** ani, cu acordul ei, a întreținut cu ea un raport sexual în formă naturală. Conform raportului de expertiză nr. 6172 din 20.01.2017, la minora ***** careva leziuni corporale nu s-au depistat, himenul sa dovedit a fi deflorat în trecut.

Acțiunile lui Botnaru Petru au fost încadrate în baza art. 174 alin. (1) din Codul penal (în redacția Legii din 2002, cu modificările ulterioare), raportul sexual altul decît violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a îndeplinit vîrsta de 16 ani.

Pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Botnaru Petru** fiind asistat de avocatul Ion Bătrîncea nu a intervenit personal prin înscris autentic din care să certifice recunoașterea săvîrșirii faptei indicate în rechizitoriu, inclusiv nu a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Or, din materialele cauzei penale și declarațiile inculpatului, ultimul nu-și recunoaște vina, evitînd intervenirea unor cereri în ordinea prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, ceia ce concluzionează că cauza penală de acuzare a lui **Botnaru Petru** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal, urmează a fi examinată *în procedură generală* prevăzută de Codul de procedură penală.

Prezent în ședința de judecată *inculpatul* ***Botnaru Petru*** nu a recunoscut vina și a explicat că, a avut un prieten bun pe nume Marin Toma cu care a învățat și au copilărit împreună. ***** venea pe la surorile lui Marin în ospeție și odată într-o seară cînd ***** sa pornit acasă au ieșit amîndoi să plece acasă, ea la rugat să o conducă pînă acasă că era noapte. De atunci nu a mai văzut-o decît astăzi în ședință. Cu ***** nu a întreținut relații sexuale și nici nu a avut careva intenții, ea era o copilă.

Partea vătămată ***** a fost audiată prin intermediul videoconferinței în condițiile art. 373 din Codul de procedură penală.

Fiind preîntâmpinată de răspundere penală în conformitate cu art. 312-313 din Codul penal, partea vătămată ***** a făcut declarații sub jurământ conform art. 108 din Codul de procedură penală, și, a explicat instanței că, pe inculpat îl cunoaște, dar nu au nici un fel de relații. Inculpatul nu este vinovat, este vinovat de viol persoana de la Cahul. Ea sa speriat de Vanea ca să ducă relația mai departe. După a mers la judecățile cu Vanea sa blocat. Ea cu Botnaru Petru a ieșit și s-au văzut, dar nu au întreținut relații sexuale. A spus bunicii că a întreținut relații sexuale cu Petru din cauza lui Vanea ca să fie eliberat. La Ialoveni la recunoscut pe Botnaru a spus minciuni că la recunoscut pe Botnaru Petru ca fiind persoana cu care a întreținut relații sexuale. Declarațiile făcute astăzi în ședința de judecată sunt corecte, cu Petru Botnaru nu a întreținut relații sexuale și nu a avut loc nici un viol. Pe bunica a amăgit-o cînd i-a spus că a întreținut relații sexuale cu Botnaru Petru. Vanea ia spus că nu vrea să se ducă la închisoare și să dea vina pe altcineva. Cu Botnaru Petru se cunosc de mult timp, el venea la un vecin de a bunicii din satul *****, r-nul *****. Poate au fost cazuri să se ducă la cules poama, dar Botnaru nu ține minte să fie mers cu ea la cules poama. Pe Botnaru Petru nu-l cunoaște atît de bine, are un frate pe nume Cristi, în anul 2015 era minoră. A vorbit cu Vanea în anul 2020, mai mult de 6 ani nu a vorbit cu Botnaru Petru cînd a fost ședința la Ialoveni. A plecat din Republica Moldova pe data de 12.04.2023 și la moment se află în *****, la Procuratura Ialoveni a făcut declarații mincinoase despre Botnaru Petru. Mama sa este decedată, iar tata trăiește în *****, ea a locuit doar cu bunica și a învățat la școala din satul *****. Cînd era acasă ieșea seara în drum, a fost un caz cînd nu a fost acasă, a rămas atunci la o fată, dar să rămînă peste noapte la băieți nu au fost cazuri.

În legătură cu contradicțiile esențiale între declarațiile părții vătămate ***** depuse în ședința de judecată și cele făcute în cursul urmăririi penale, în conformitate cu art. 371 din Codul de procedură penală, s-au citit în ședința de judecată declarațiile acesteia făcute la data de 18 iulie 2017 și consemnate în procesul-verbal de audiere a părții vătămate anexat la f.d.85-86, vol. I.

Referitor la aceste contradicții ***** a explicat că *cu Botnaru Petru nu a avut nici o relație sexuală, el a fost primul băiat cu care a ieşit în mahala fără a întreține relații sexuale. Nu a susținut aceste declarații, a spus așa la urmărirea penală de frică ca să nu fie ocărîtă de bunica.*

Audiat în ședința de judecată în calitate de ***martor Grecu Eugenia*** a explicat că pe inculpat îl cunoaște sunt din aceeași localitate, dar nu au careva relații. Pe ***** o cunoaște este nepoata sa și la moment este în *****. ***** a spus că a avut un raport sexual cu Botnaru Petru, nu a spus de odată despre caz, dar mai tîrziu. Și a mai spus că aceste raport sexual a avut loc la o brigadă de tractoare din satul Puhoi nu de parte de casa lor. Afară era toamnă cînd ***** a făcut cunoștință cu Petru și el lucra la ea la strîns poama. ***** sa întîlnit cu Petru vreo-o cîteva ori, ea avea vreo-o 13-14 ani. Cînd erau la Ialoveni ***** a spus că a avut un raport sexual cu Petru Botnaru. ***** nu are părinți, mama este decedată, iar tata este prin *****, în anul 2015 ca bunică avea grijă de *****. În anul 2015, ***** învăța la școala din sat, ieșea în drum și se întîlnea cu fetele, dar așa nu prea ieșea prin drum. În ziua cînd sa întîmplat cazul ***** a ieșit mai devreme din casă. Pe Petru Botnaru nu la văzut împreună cu ***** și nici la ei acasă el nu a fost. Nu poate explica de ce ***** a anunțat mai tîrziu despre caz. Cazuri ca să plîngă cînd ***** pleca de acasă nu au fost, ea se ducea doar la vecini. Au fost cazuri ca ***** să fugă de acasă. După ce ***** a întreținut raportul sexual cu Botnaru, a mai întreținut și cu alți băieți.

Ca urmare a celor reținute *supra*, instanţa, analizând și verificînd cumulul de probe administrat, sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind martorii acuzării, conchide că vinovăţia lui **Botnaru Petru** în săvîrșirea infracţiunii imputate acestuia nu s-a constatat ceia ce duce în mod nemijlocit la emiterea unei sentinţe de achitare.

În circumstanțele menționate art. 6 alin. (1) din Codul penal, din care rezultă că legiuitorul statuează ferm principiul caracterului personal al răspunderii penale: „*persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie*" iar alin.(2) din norma precitată prevede că „*răspunderii penale şi pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea penală*" iar la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală (art. 7 alin.(1) CP).

Nu în ultimul rînd urmează a fi reținută dispoziția art. 15 din Codul penal, „*gradul prejudiciabil al infracţiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracţiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă*."

Prin urmare, art. 52 alin. (1) și (2) din Codul penal, indică că "*se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*".

Astfel, norma art.1 alin.(2) din Codul de procedură penală, prevede că „*procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".* …Alin (3) prevede, că „*organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale*".

Făcînd referire la dispoziția art.8 alin.(1) din Codul de procedură penală, legislatorul a concluzionat că „*persoana acuzată de săvîrşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă*". Din alin.(2) se reţine că *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa*. Potrivit alin.(3) din norma precitată „*concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului"*.

Prin urmare art.26 alin.(2) din Codul de procedură penală, prevede că „*judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele*

cercetate în procedura judiciară respectivă". Alin.(3) susține că „*judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceptă că acesta a comis o infracţiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului*".

Or, din art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală, se concluzionează că *„judecătorul şi persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate"*. Alin.(2) „*nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită*".

Conform art. 53 din Codul de procedură penală, *„la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, procurorul reprezintă acuzarea în numele statului şi prezintă în şedinţa de judecată probele respective în cauza în care a condus sau a efectuat personal urmărirea penală, îşi expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracţionale săvîrşite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale şi pedepsei care urmează a fi aplicată".*

În cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că **Botnaru Petru** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.174 alin. (1) din Codul penal (*în redacția Legii din 2002, cu modificările ulterioare*), fiind reținut în învinuirea formulată conform art.296 alin.(2) CPP, precum că, în luna octombrie 2015, aproximativ la ora 23:00, Botnaru Petru avînd intenția întreținerii unui raport sexual cu o persoană ce nu a împlinit vîrsta de 16 ani, în timp ce se afla cu minora *****, a.n. *****, într-o construcție nefinisată de pe teritoriul fostei brigăzi de tractoare din satul Puhoi, r-nul *****, cunoscînd cu certitudine despre faptul că *****, a.n. *****, nu a împlinit vîrsta de 16 ani, cu acordul ei, a întreținut cu ea un raport sexual în formă naturală, iar conform raportului de expertiză nr. 6172 din 20.01.2017, la minora ***** careva leziuni corporale nu s-au depistat, himenul sa dovedit a fi deflorat în trecut.

În circumstanțele expuse, organul de urmărire penală a calificat și încadrat juridic acțiunile inculpatului **Botnaru Petru** în dispoziția art.174 alin. (1) din Codul penal (în redacția Legii din 2002, cu modificările ulterioare), după indicii calificativi „*raportul sexual altul decît violul, comis asupra unei persoane despre care se ştia cu certitudine că nu a îndeplinit vîrsta de 16 ani*".

Potrivit art.389 alin.(1) din Codul de procedură penală, „*sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată"*. Or, alin.(2) a normei expuse prevede că „*sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri".*

Dispoziția art.390 alin.(1) din Codul de procedură penală, prevede că „*instanţa adoptă sentinţă de achitare dacă: 1) nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii; 2) fapta nu a fost săvîrşită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.*

Conform art.93 alin.(1) din Codul de procedură penală, *„probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau*

inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

Astfel, la baza învinuirii aduse *inculpatului* ***Botnaru Petru*** acuzatorul de stat a pus următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale și elucidate în ședinţa de judecată:

- *Procesul-verbal de autosesizare în conformitate cu art. 262 CPP, din 24.05.2017, potrivit căruia a fost înregistrat materialul pe faptul că în luna octombrie 2015, în satul *****, r-nul Hîncești, o persoană pe nume Petru avînd scopul satisfacerii poftei sexuale cu minora *****, an *****, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vîrsta de ***** ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în mod benevol /f.d.3, vol.1/;*
- *Raportul procurorului în Procuratura r-nlui Cahul, Ina Vîhodeț din 20.05.2017, prin care a solicitat înregistrarea în conformitate cu art.274 CPP /f.d.6-7, vol.1/:*
- *Copia ordonanței ofițerului superior de urmărire penală al SUP Ialoveni, Veaceslav Ciugureanu din 21 decembrie 2016, prin care a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) CP. Temei de începere a urmăririi penale a servit faptul că, în noaptea de 09 spre 10 decembrie 2016, o persoană pe nume Vanea, avînd scopul satisfacerii necesităților sale sexuale cu minora *****, an *****, despre care știa cu certitudine că aceasta nu a împlinit vîrsta de ***** ani, aflîndu-se într-un apartament din or. Cahul, a întreținut cu ultima în repetate rînduri raporturi sexuale în mod benevol /f.d.10, vol.1/;*
- *Copia procesului-verbal de sesizare despre săvîrşirea sau pregătirea pentru săvîrşirea infracţiunii din 10.12.2016, prin care Grecu Eugenia solicită organelor de drept investigarea cazului privind dispariția de la domiciliu a minorei ***** care la data de 09.12.2016 a plecat de la domiciliu și nu sa întors /f.d.12, vol.1/;*
- *Copia raportului din 10.12.2016, prin care asistenta socială Soltan Valentina comunică organelor de drept plecarea de la domiciliu a elevei clasei a 8-a, ***** la data de 09.12.2016 și nu sa întors /f.d.13/;*
- *Avizul-concluzie nr.721 din 25.08.2014, potrivit căruia a fost instituită tutela în privința minorilor ***** și *****de către bunica Grecu Evghenia /f.d.16, vol.1/;*
- *Copia ordonanței din 10.12.2016, prin care a fost recunoscută în calitate de parte vătămată ***** /f.d.18/;*
- *Copia procesului-verbal de audiere a ***** în calitate de parte vătămată din 10.11.2016, în care declară că a făcut cunoștință cu un băiat pe nume Vanea din or. Cahul, cu el a întreținut mai multe rapoarte sexuale în formă naturală benevole /f.d.19-20, vol.1/;*
- *Copia procesului-verbal de audiere suplimentară a ***** în calitate de parte vătămată din 10.12.2016, în care repetat indică că cu Venea din or. Cahul, a întreținut mai multe rapoarte sexuale în formă naturală /f.d.21, vol.1/;*
- *Copia ordonanței din 22.12.2016, prin care procurorul r-nlui Ialoveni Valeriu Chitoraga a retras cauza penală nr.***** de la organul de urmărire penală al IP Ialoveni și transmiterea organului de urmărire penală al IP Cahul /f.d.23, vol.1/;*
- *Copia procesului-verbal de audiere în calitate de bănuit a lui Roșca Ion din 21.02.2017 /f.d.26, vol.1/;*

- *Copia raportului de expertiză judiciară nr.6172 din 20.01.2017, care în concluzie a stabilit la ***** rupturi himenale vechi nefiind posibil de stabilit timpul producerii acestora /f.d.27-28, vol.1/;*
- *Copia procesului-verbal de audiere a învinuitului Roșca Ion din 17.05.2017, în care indică că cunoștință cu ***** pe rețelele de socializare și nu a întreținut cu aceasta raporturi sexuale /f.d.30, vol.1/;*
- *Copia cererii din 11.05.2017, prin care partea vătămată ***** a solicitat scoaterea de sub urmărire penală a lui Roșca Ion deoarece nu a întreținut cu el vre-un raport sexual, iar declarațiile date anterior nu corespunde adevărului /f.d.31, vol.1/;*
- *Copia procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 17.05.2017, în care ***** indică că pentru prima dată a întreținut raportul sexual în luna octombrie 2015, cu un băiat din satul *****, r-nul ***** pe nume Petru. Raportul sexual a fost benevol și în formă naturală o singură dată. Cu Petru era într-o relație amoroasă și avea în jur de ***** ani /f.d.32,vol.1/;*
- *Ordonanța din 02.06.2017, prin care procurorul-șef al Procuraturii r-nlui Cahul, Ruslan Zamfirov a retras de la organul de urmărire penală al IP Cahul cauza penală nr. *****, urmărirea penală pe care a fost pornită în baza art. 174 alin. (1) CP, și transmisă conform competenței teritoriale organului de urmărire penală al IP Ialoveni, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale /f.d.42,vol.1/;*
- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.01.2018, potrivit căruia ***** a recunoscut persoana din fotografia cu nr.4, ca fiind Petru /f.d.90-92, vol.1/;*
- *Raportul de expertiză judiciară nr.***** din 08.10.2018, în concluzie sa stabilit că, ***** nu suferă de careva maladie psihică și este fără dereglări psihice. Capacitățile intelectuale corespunde nivelului de studii pe fondal de memorie păstrată și emoții echilibrate. Expresia hipomimală nu exprimă suferință și tensionare /f.d.101-105, vol.1/;*

Ca urmare a reținerii probatoriului expus, potrivit rechizitoriului, de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic acțiunile lui ***Botnaru Petru*** în dispoziția art. 174 alin. (1) din Codul penal (în redacția Legii din 2002, cu modificările ulterioare), după indicii calificativi - raportul sexual altul decît violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a îndeplinit vîrsta de 16 ani.

În acest context, cu referire la componența de infracțiune, *obiectul juridic special* al infracțiunii de viol, este constrîngerea de acțiuni cu caracter sexual și constă din relațiile sociale referitoare la libertatea vieții sexuale a persoanei – victimă care nu a atins vîrsta de 16 ani.

Sub aspectul *laturii obiective* a infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 174 din Codul penal, se reține fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune, adică raportul sexual natural se realizează de către făptuitor cu consimțământul victimei minore care nu a atins vîrsta de 16 ani.

Cu referire la *latura subiectivă*, instanţa conchide că infracțiunea imputată se realizează prin vinovăție exprimată prin intenție directă, și, infracțiunea se consideră consumată din momentul începerii raportului sexual.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani.

Astfel, potrivit rechizitoriului, acuzatorul a reținut în acțiunile inculpatului precum că..... *în luna octombrie 2015, aproximativ la ora 23:00, Botnaru Petru avînd intenția întreținerii unui raport sexual cu o persoană ce nu a împlinit vîrsta de ***** ani, în timp ce se afla cu minora *****, a.n. *****, într-o construcție nefinisată de pe teritoriul fostei brigăzi de tractoare din satul *****, r-nul *****, cunoscînd cu certitudine despre faptul că *****, a.n. *****, nu a împlinit vîrsta de ***** ani, cu acordul ei, a întreținut cu ea un raport sexual în formă naturală. Conform raportului de expertiză nr. 6172 din 20.01.2017, la minora ***** careva leziuni corporale nu s-au depistat, himenul sa dovedit a fi deflorat în trecut.*

Astfel, instanța pornind de la învinuirea adusă inculpatului privind perioada comiterii infracțiunii ”luna octombrie 2015” constată că organul de urmărire penală a înaintat inculpatului o învinuire incertă și neclară.

Pe cînd la data de 10 decembrie 2016, Grecu Eugenia solicită organelor de drept investigarea cazului privind dispariția de la domiciliu a minorei ***** care la data de 09.12.2016 a plecat de la domiciliu și nu sa întors.

Din declarațiile părții vătămate ***** rezultă că, nu a fost o noapte acasă și de frică ca să nu o certe bunica ia spus că a fost cu Petru.

Organul de urmărire penală nu a verificat momentul privind lipsa de la domiciliu a Valeriei Sandu din data de 09 decembrie 2016 și data presupusei infracțiuni luna octombrie 2015, astfel, partea acuzării nu a invocat perioada s-au timpul concret al comiterii infracțiunii, aceasta indicînd perioada neclară, incertă și anume „*în luna octombrie 2015*”, fapt pentru care nu poate fi evaluată drept o învinuire certă și clară.

Or, perioada incertă poate fi interpretativă atît în favoarea acuzării cît și în favoarea apărării.

Deci, revenind la perioada incertă expusă de acuzare în prezenta cauză penală, aceasta urma să concretizeze perioada, avînd în vedere realizarea acțiunilor de către organul de urmărire penală.

Mai mult ca atît, prin sentința Judecătoriei Huși, Jud. Vaslui, România din 20.10.2015, **Botnaru Petru** a fost condamnat în baza art. 70 alin. (1), 262 alin. (1) CP Rom, la 6 luni privațiune de libertate.

Instanța notează, că în art.6 paragraf 3, lit.a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului se prevede în mod expres dreptul acuzatului „să fie informat în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege, și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa. Aceste dispoziții ale Convenției trebuie să fie apreciate în lumina „dreptului general la un proces echitabil garantat în art.6 paragraf 1”. Prin noțiunea de *informare*, Convenția Europeană a Drepturilor Omului a statuat, că aceasta nu semnifică altceva decît aducerea la cunoștință acuzatului a faptelor materiale ce i se reproșează și a calificării juridice ce li se dau, această informare trebuie să fie detaliată (cauza Vaudelle contra Franței, 30 ianuarie 2001).

În jurisprudența sa, Curtea a statuat, că respectarea dispozițiilor art.6 paragraf 3, lit.a) din Convenție trebuie apreciată în lumina dreptului general la un proces echitabil (garantat de art.6 paragraf 1 al Convenției) făcîndu-se sublinierea că în materia penală, *o informare precisă și completă cu privire la faptele care sunt reproșate acuzatului și a calificării lor juridice reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil* și că există o legătură evidentă între dispozițiile art.6 paragraf 3, lit.a) și cele ale art.6 paragraf 3, lit.b) din Convenție, în sensul, că dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauzele acuzației trebuie privit în lumina dreptului de a-și pregăti apărarea.

În conformitate cu principiile statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitor la dreptul acuzatului de a fi informat în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, instanța reține, că în speță, acuzatorul de stat nu a asigurat dreptul inculpatului **Botnaru Petru** de a fi informat în mod detaliat asupra acuzației ce i se aduce în prezenta cauză unde se indică în învinuire ca fiind comisă infracțiunea de inculpat ***„pe parcursul la o perioadă nedeterminată de timp pînă la 29.11.2017”***, or, acuzația în această parte de învinuire este una incompletă, incertă în ceia ce privește timpul în care au fost comise actele consumare a pretinsei infracțiuni, iar acuzațiile sunt generalizate și nu exprimă care au fost acțiunile concrete săvîrșite de inculpat.

Din probele prezentate de către acuzare și cercetate în ședința de judecată instanța stabilește că vinovăția incriminată lui Botnaru Petru nu și-a găsit confirmarea.

În continuare instanța va analiza fiecare probă prezentată în susținerea acuzării:

*Procesul-verbal de autosesizare în conformitate cu art. 262 alin. (1) pct.4) CPP, raportului procurorului în Procuratura r-nlui Cahul, Ina Vîhodeț din 20.05.2017, în care se descrie că ***** în anul 2016 a întreținut un raport sexual cu un băiat pe nume Roșca Ivan cu care a făcut cunoștință pe ”*****” și în 2015 cu un băiat pe nume Petru, ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al SUP Ialoveni, Veaceslav Ciugureanu din 21 decembrie 2016 prin care a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 174 alin. (1) CP, pe faptul că în noaptea de 09 spre 10 septembrie 2016, ***** a întreținut un raport sexual cu o persoană pe nume Vanea. Ordonanța din 02.06.2017, prin care procurorul-şef al Procuraturii r-nlui Cahul, Ruslan Zamfirov a retras de la organul de urmărire penală al IP Cahul cauza penală nr. *****, urmărirea penală pe care a fost pornită în baza art. 174 alin. (1) CP, şi transmisă conform competenței teritoriale organului de urmărire penală al IP Ialoveni, pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale. Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.01.2018, potrivit căruia ***** a recunoscut persoana din fotografia cu nr.4, ca fiind Petru. Raportul de expertiză judiciară nr.***** din 08.10.2018, în concluzie sa stabilit că, ***** nu suferă de careva maladie psihică şi este fără dereglări psihice. Capacitățile intelectuale corespunde nivelului de studii pe fondal de memorie păstrată şi emoții echilibrate. Expresia hipomimală nu exprimă suferință şi tensionare.*

Aceste probe nu demonstrează vinovăția inculpatului Botnaru Petru în comiterea raportului sexual altul decît violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a îndeplinit vîrsta de 16 ani.

Organul de urmărire penală a omis să dispună evaluarea psihologică a victimei minore ***** în vederea obținerii unui raport în care să descrie portretul psihologic al victimei de viol.

Or, evaluarea psihologică reprezintă o probă esențială, deoarece prin intermediul examinării psihologice se fac înţelese particularităţile copilului, influenţa factorilor obiectivi şi subiectivi asupra sferei psihoemoţionale şi comportamentului acestuia, se stabilesc consecinţele traumei la victimă.

Atât în cadrul urmăririi penale, cât şi în cadrul cercetării judecătoreşti, este important să fie utilizate toate mijloacele, inclusiv raportul de evaluare psihologică a copilului, care este de valoare și contribuie la asigurarea principiului oralității și nemijlocirii în procesul penal, în plus asigurarea unui mediu protector pentru victima minoră.

Încadrarea procesuală şi aprecierea în calitate de material probatoriu a raportului de evaluare psihologică se face în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, iar conform art. 93 din Codul de procedură penală, reprezintă probă directă în formarea tabloului psihologic și a evenimentelor trăite de către victimă, astfel, conturînd aspectele de fapt și anume

e**venimentele percepute** trăite **și** însuşite de **către** victimă prin prisma propriilor necesități psihologice.

Cît privește raportul procurorului în Procuratura r-nlui Cahul, Ina Vîhodeț din 20.05.2017, prin care a solicitat înregistrarea în conformitate cu art.274 CPP, instanța menționează că, aceasta nu reprezintă mijloc de probă și în cazul dat urmează să fie aplicată regula *in dubio pro reo,* deoarece date constatate în aceasta au servit temei pentru o altă cauză penală aflată în gestiunea Procuraturii r-nlui Cahul.

Astfel, instanța are temeiul de a presupune că, datele recunoscute într-o altă cauză provoacă dubii devreme ce în prezentul proces sa stabilit nedovedirea vinovăției lui Botnaru Petru.

Pornind de la principiul *in dubio pro reo,* instanța nu recunoaște împrejurările constatate în raportul procurorului în Procuratura r-nlui Cahul, Ina Vîhodeț din 20.05.2017, f.d.6-7, vol.1, deoarece din probele administrate și cercetate în ședința de judecată instanța ajunge la convingerea este în defavoarea celui acuzat – Botnaru Petru, iar din împrejurările cercetate nu sa stabilit existența faptei infracțiunii în acțiunile ultimului.

Chiar și același raport de expertiză judiciară nr. ***** din 08.10.2018, nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare, or, în evaluarea acestuia experții au indicat că, conținutul informațional este bine structurat de către ***** cronologic și suficient de bine argumentat, fără a preciza controverse. În cadrul relatărilor manifestă comportament adecvat, congruent cu situația de examen. În cadrul relatărilor făcute asupra cazului cercetat, ***** nu manifestă careva modificări emoționale, fonul emoțional rămânând stabil. Despre caza relatat că*, la *****ani am prietenit cu Petru. El ştia cîți ani am. Pe la***** ani el a propus să facem sex. Eu m-am speriat şi am fugit. Apoi l-am cunoscut pe Vanea prin "*****". El era din Cahul, m-a invitat la el şi eu am plecat. El tot a încercat, dar eu nu am vrut, deoarece îmi era somn.*

La acest aspect, instanța reține că, raportul de expertiză, ca mijloc de probă, este o totalitate de date de fapt stabilite în urma cercetării obiectelor materiale şi de date administrate într-o cauză penală, cercetare efectuată de către expert.

Expertiza judiciară se dispune de către organele competente în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanţelor ce pot avea importanţă probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoştinţe speciale în domeniu.

Raportul de expertiză judiciară reprezintă un mijloc de probă în cadrul procesului penal, dar obţine valoare probatorie doar în condițiile legii.

Analizînd evaluarea psihologică expusă raportul descris *supra*, instanța stabilește că aceasta este sumar și incomplet și nu reflectă careva circumstanțe cu privire la comiterea infracțiunii incriminate lui Botnaru Petru și nu servește drept mijloc de probă determinată pentru instanță la pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Dimpotrivă raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 08.10.2018, dovedește contrariul indicat în ordonanța de punere sub învinuire a lui Botnaru Petru și anume că acesta nu a întreținut careva relații sexuale cu partea vătămată *****.

Or, sarcina probării anumitului fapt revine părții care dorește să convingă instanța în existența acestui fapt.

Pornind de la prevederile art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală și procurorul sunt obligați să cerceteze cauza sub toate, complet și obiectiv, ceea ce presupune colectarea atît a probelor în învinuire, cît și în apărare.

Sarcina probei de învinuire revine procurorului, iar nedovedirea vinovăției în sens juridic echivalează cu dovedirea nevinovăției, mai mult că, prezumția de nevinovăție determină că sarcina probei nu poate fi pusă în sarcina învinuitului.

Nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Or, conform art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

În speță, instanţa relevă că toate cele menţionate supra întră în sarcina organului de urmărire penale care sunt prevăzute de art.art.51, 52, 53, 55-57 CP, or sarcina acesta este nu numai de a demonstra vinovăţia acuzatului, ultimii aveau obligaţia să verifice toate circumstanţele, ipotezele şi versiunile care ar duce la stabilirea adevărului şi deferirii justiţiei persoana care se face responsabilă de comiterea unor acte ilegale, sau a contribuit la realizarea laturii obiective. Totodată, acesta urma să verifice și să stabilească dacă din cumulul de probe prezentat în realitate a fost constatată existența faptei infracționale incriminate inculpatului reieșind din elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.15 CP.

Articolul 93 din Codul de procedură penală, (1) Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

1) declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, victimei, părţii vătămate, părţii civile, părţii civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului;

2) raportul de expertiză judiciară;

3) corpurile delicte;

4) procesele-verbale privind acţiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătoreşti;

5) documentele (inclusiv cele oficiale);

6) înregistrările audio sau video, fotografiile;

7) constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale;

8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigaţii şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele;

9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigaţiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activităţii de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276^1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control;

10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activităţii de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislaţiei speciale în vigoare.

(3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobîndite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, organul care exercită activitate specială de investigaţii, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Instanţa analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală al RM, le

apreciază ca fiind ne utile și nepertinente speței, or din actele prezentate de procuror nu se atestă că inculpatul ar fi comis infracțiunea incriminată.

Probele administrate în cauză sunt admisibile conform prevederilor articolului 95 CPP și se apreciază în conformitate cu prevederile articolului 101 CPP.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii nu constituie o bază probatorie pentru recunoașterea vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei incriminate prin rechizitoriu.

Instanţa concluzionează, că la baza emiterii unei sentinţe de condamnare nu poate fi luate materialele elucidate *supra*, or în cazul dat organul de urmărire penală nu a întreprins suficiente măsuri pentru a prezenta probe concludente, utile și pertinente prin care incontestabil s-ar confirma vinovăţia lui **Botnaru Petru** de săvîrșirea infracţiunii imputate privind - *raportul sexual altul decît violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a îndeplinit vîrsta de 16 ani.*

Astfel, sarcina probațiunii ce derivă din art.(6) alin.2) al Convenției Europene și al Codului de procedură penală, Curtea, în Capeau vs Belgiei (13.01.2015, nr.42914/98, par.25) a reamintit în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art.6§2 și obligă, *interalia* sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

La fel și declarațiile ***** făcute în cadrul urmăririi penale în calitate de parte vătămată nu pot fi luate în considerare ca probe.

Or, aceasta în ședința de judecată a menționat că, *era minoră atunci cînd a mers la Ialoveni și la recunoscut pe Botnaru Petru ca fiind persoana cu care a întreținut relații sexuale pentru al scăpa pe Vanea de închisoare. Iar declarațiile făcute în ședința de judecată sunt corecte și nu celea de la urmărirea penală.*

Instanța constată corecte și veridice declarațiile părții vătămate ***** făcute în ședința de judecată, or, aceasta nu le-a susținut pe cele făcute în cadrul urmăririi penale indicînd că au fost date de frica bunicii și pentru al scăpa pe Vanea de la pedeapsa cu închisoare.

Conform art. 384 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Totodată, instanța a constatat că, la data comiterii presupusei infracțiunii incriminate lui Botnaru Petru, partea vătămată ***** avea vîrsta de *****ani.

Conform art. 110[1]alin. (1) din Codul de procedură penală (*în redacția Legii 27.10.2012, cu modificările ulterioare de pînă la 22.08.2023*), audierea martorului minor în vîrstă de pînă la 14 ani în cauzele penale privind infracţiuni cu caracter sexual, privind traficul de copii sau violenţa în familie, precum şi în alte cazuri în care interesele justiţiei sau ale minorului o cer, în condiţiile art.109 alin.(5), se va efectua de către judecătorul de instrucţie în spaţii special amenajate, dotate cu mijloace de înregistrare audio/video, prin intermediul unui intervievator. Audierea minorului se va efectua în termene restrînse.

Din materialele dosarului penal se observă că, cerințele impuse de legiuitor prevăzute la art. 110[1] din Codul de procedură penală, nu au fost îndeplinite, or, partea vătămată ***** a fost audiată la data de 18.07.2017, cînd avea vîrsta de***** ani și la data de 17.01.2018, vîrsta de ***** ani, de către ofițerul de urmărire penală și nu în fața unui judecător de instrucție /f.d.85-86, 93-94/.

La fel, organul de urmărire penală nu a dispus efectuarea unui raport de expertiză medico-legală în vederea stabilirii raportului de cauzalitate dintre presupusele acțiuni ale lui Botnaru Petru îndreptate spre satisfacerea poftei sexuale exprimată prin viol cu ***** care era minoră.

Or, aceasta reprezintă una dintre probele directe care ar întregi latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii .

Pînă la recurgerea analizei admisibilității, legalității și veridicității procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.01.2018, instanța ține să evidențieze unele circumstanțe care au legătură cu prezenta cauză penală suspusă examinării.

Conform art. 116 alin. (6) din Codul de procedură penală, în cazul în care prezentarea persoanei spre recunoaştere este imposibilă, recunoaşterea se poate face după fotografia acesteia, prezentată împreună cu fotografiile a cel puţin 4 alte persoane ce nu se deosebesc esenţial între ele. Toate fotografiile se anexează la dosar.

Materialele cauzei penale atestă lipsa unui act procedural al organului de urmărire penală în care să fie indicată imposibilitatea prezentării persoanei spre recunoaștere și recurgerea la procedura de prezentare și recunoaștere după fotografie.

Mai mult ca atît, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie nu demonstrează vina lui Botnaru Petru deoarece nu a fost susținut în ședința de judecată de către partea vătămată ***** și dimpotrivă a menționat că, *la recunoscut pe Botnaru Petru ca fiind persoana cu care a întreținut relații sexuale pentru al scăpa pe Vanea de închisoare.*

Conform art. 60 alin. (1^2) pct. 2) din Codul de procedură penală, partea vătămată în cauzele penale privind infracţiuni cu caracter sexual, privind violenţa în familie, privind traficul de persoane sau privind traficul de copii dispune, de asemenea, de următoarele drepturi să fie asistată, în condiţiile legii, de un avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat.

Din materialele dosarului urmează că, organul de urmărire penală nu a asigurat victima minoră a unei infracțiuni sexuale cu un apărător care acordă asistență juridică garantată de stat, deși era o obligație.

La fel, instanța stabilește că, învinuirea este bazată pe copiile proceselor-verbale dintr-o altă cauză penală în care se face referire la o persoană pe nume Vanea cu care indică partea vătămată ***** că a făcut cunoștință pe rețeaua de socializare, era din orașul Cahul și a întreținut cu acesta mai multe raporturi sexuale în formă naturală și benevole.

Aceste probe nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece cum sa enunțat *supra*, ar încălca principiul *in dubio pro reo.*

Examinînd probatoriul administrat de acuzare la etapa urmăririi penale, precum și cercetat în cadrul ședinței de judecată, probatoriul care a stat la baza învinuirii înaintate, instanța constată acesta nu este suficient pentru demonstrarea vinovăției inculpatului, or, reținînd declarațiile părții vătămate făcute în ședința de judecată se reține că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.

În circumstanțele date se conchide că și nici raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 08.10.2018, nu poate fi reținut cu titlu de probă în confirmarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, deoarece nu relatează nimic referitor la infracțiunea investigată.

În situația expusă, în lipsa unui probatoriu pertinent, util și concludent care fără nici un dubiu ar atesta vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, în coroborare cu art.8 alin.(3) CPP, care în mod exhaustiv prevede că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii *nu pot fi întemeiate pe presupuneri.* Iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, *se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului*, instanța aplică în privința lui **Botnaru Petru** dispoziția art.390 alin.(1)

pct.1) CPP și anume sentința de achitare pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracționale față de persoana pusă sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) din Codul penal (*în redacţia Legii din 2002, cu modificările ulterioare*).

Analizând declarațiile inculpatului și ale părții vătămate în coroborare cu probatoriul administrat de acuzare care a fost reținut de instanța ca fiind inadmisibil, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor le apreciază ca fiind veridice, utile, consecvente și în coroborare cu probele analizate *supra,* din care se atestă cu certitudine că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile şi veridice, care ar corobora între ele şi ar demonstra vinovăţia inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, sau ar combate declaraţiile inculpatului, or, declarațiile inculpatului poartă un caracter consecvent și sunt susținute prin declarațiile părții vătămate, ne fiind combătute prin careva probe directe sau indirecte, declarații, sau alte acte procesuale.

Deci, prevederile art.96 CPP, statuează în mod expres circumstanţele care urmează să fie dovedite în procesul penal și anume: în cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existenţa elementelor infracţiunii, precum şi cauzele care înlătură caracterul penal al faptei; 2) circumstanţele prevăzute de lege care atenuează sau agravează răspunderea penală a făptuitorului; 3) datele personale care caracterizează inculpatul şi victima; 4) caracterul şi mărimea daunei cauzate prin infracţiune; 5) existenţa bunurilor destinate sau utilizate pentru săvîrşirea infracţiunii sau dobîndite prin infracţiune, indiferent de faptul cui ele au fost transmise; 6) toate circumstanţele relevante la stabilirea pedepsei. (2) Concomitent cu circumstanţele care urmează să fie dovedite în procesul penal, trebuie să fie descoperite cauzele şi condiţiile care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii.

Prin urmare, instanța reține că din actele cauzei penale elucidate în procesul penal, altele decît cele reținute ca fiind nepertinente, nu rezultă prezența faptei prejudiciabile care constă în „*raportul sexual altul decît violul, comis asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a îndeplinit vîrsta de 16 ani*”.

Sau, în cadrul examinării cauzei penale, instanța a expus un șir de circumstanțe care nu certifică vinovăția inculpatului, probe care au fost reținute ca nefiind concludente și utile, iar faptul dat nu a fost înlăturat de acuzare, lăsînd împrejurarea expusă la latitudinea instanței cu toate că sarcina probării și înlăturării tuturor dubiilor revine acuzatorului de stat cum rezultă din art.53 alin.(1) pct.1) CPP.

Or, prin prisma art. 8 alin. (3) CPP, legate de probarea învinuirii aduse acuzatului care nu pot fi înlăturate în cadrul ședinței de judecată, *se interpretează în favoarea inculpatului.*

Pe această cale, se reţine că, în jurisprudenţa Curţii Europene, mai concret, în cauza John Murray vs. Regatul Unit (cererea nr. 18731/91, hotărârea din 8 februarie 1996 paragraful 51) instanța europeană a indicat că, de principiu, anumite deducţii logice pot fi reţinute de către organul de urmărire penală sau de instanţele de judecată. Cu toate acestea, a fost menţionat că ele pot avea loc doar în situaţia în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puţin un „început de probă” (*prima facie case*), adică anumite indicii care derivă din probe directe şi indubitabile, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanţe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existenţa elementelor infracţiunii, ceea ce la caz lipsește.

Instanţa analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulat și administrat în cadrul urmăririi penale altele decît cele reținute ca fiind inadmisibile, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală al RM, le apreciază ca fiind insuficiente pentru atestarea faptului că inculpatul ar fi comis infracțiunea incriminată.

Astfel, sarcina probațiunii ce derivă din art.(6) alin.2) al Convenției Europene și al Codului de procedură penală, Curtea, în Capeau vs Belgiei (13.01.2015, nr.42914/98, par.25) a reamintit în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art.6§2 și obligă, *interalia* sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

Conform prevederilor art. 24 CPP, urmărirea penală, apărarea şi judecarea cauzei sunt separate şi se efectuează de diferite organe şi persoane. Instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură. Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Iar conform art. 314 CPP, care reglementează nemijlocirea, oralitatea şi contradictorialitatea judecării cauzei, instanţă de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părţi sau administrate la cererea acestora.

Prin urmare, instanţa de judecată, la judecarea cauzei, creează părţii acuzării şi părţii apărării condiţiile necesare pentru cercetarea multilaterală şi în deplină măsură a circumstanţelor cauzei.

În procesul judecării cauzei nu au fost prezentate instanţei probe suficiente pentru a demonstra în mod cert sub orice dubiu vinovăţia inculpatului în infracţiunea incriminată.

Drept consecinţă, instanţa concluzionează, că urmează a fi adoptată în privinţa lui **Botnaru Petru** o sentinţă de achitare, avînd la bază lipsa probelor pertinente, utile și concludente, care ar confirma cu certitudine existența faptei, de care este învinuit.

În acest aspect, de asemenea, necesară este și referința ce vizează că principiul prezumţiei nevinovăţiei se conţine în art. 11 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenţiei Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internaţional asupra drepturilor civile şi politice (1966), reglementări conţinute şi în legislaţia internă a Republicii Moldova - Constituţia Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Totodată, instanța menţionează că CEDO statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumţia de nevinovăţie consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noţiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) şi trebuie interpretată având în vedere jurisprudenţa Curţii în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franţei, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri şi decizii 1998- II, şi Janosevic împotriva Suediei, nr.34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) şi a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului şi inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenţiei prescripţiei (Minelli împotriva Elveţiei, 25 martie 1983, pct. 25 şi urm., seria A nr. 62, şi Didu). Ignorarea jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului şi încălcarea prevederilor art. 24

şi art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

În acest context instanţa statuează, că este incident în cazul supus examinării temeiul prevăzut în art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP *„nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii”*, temei ce duce la adoptarea unei hotărâri de achitare.

Inclusiv, rezumînd dispoziția art.229 alin.(1) CPP în coroborare cu art.385 alin.(1) pct.14) CPP precum și dispoziția art.397 pct.5) CPP, avînd în vedere emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, instanța conchide că cheltuielile judiciare expuse în rechizitoriu, invocate în cadrul procesului judiciar și discursul acuzatorului, urmează a fi trecute în contul statului.

Din materialele dosarului urmează că, în cadrul urmăririi penale au fost efectuate două rapoarte de expertiză judiciară nr.6172/D din 20.01.2017 și raportul de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică nr.***** din 08.10.2018, pentru prezenta cauză penală, care urmează a fi trecute în contul statului.

Partea dispozitivă:

În conformitate cu art. art. 162, 229, 384, 385, 390 alin. (1), 392-394, 396, 397 CPP, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Botnaru Petru ***** se achită de sub învinuirea de săvîrșire a infracţiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal (*în redacția Legii din 2002, cu modificările ulterioare*), pe motiv că nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.

Botnaru Petru urmează a fi eliberat din penitenciar dacă nu execută pedeapsa pe alte sentințe.

Cheltuielile judiciare în cuantum de 2 110 (două mii una sută zece) lei în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.6172/D din 20.01.2017 și raportul de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică nr.***** din 08.10.2018, pentru prezenta cauză penală, se trec în contul statului.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunţare, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător */semnătură/* Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: